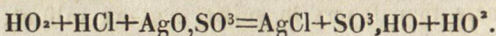

Preparația a ceea ce se numește de paze ce nu se pot arde într'un tratat elementar; vom zice numai că oxidându-se apa prin la punctul ce dorim să fie, atunci spre a o căruți de chlorurul de barium ce căpînde, se adaugă în lichid acidul sulfuric, așa ca să se precipite toată barita, ceea ce este o amestecătură de apă oxigenată și de acidul chlorhidric.

Se toarnă în soluție, sulfatul de argint numai atâtă cât este de necesar spre a precipita tot acidul chlorhidric; lichidul nu trebuie să conțină sare de argint decât puțin, și se îndepărtează bine-bine despre aceasta prin mijlocirea reactivilor: atunci se formează chlorurul de argint nesolubil și o soluție ce conține apă oxigenată și acidul sulfuric:

Spre a avea apă oxigenată curată, trebuie a adăuga numai barit în lichid prin care tot acidul sulfuric să se precipite în stare de sulfat de barit nesolubil.

Sulfatul de barit se scoate prin filtru, și se evaporă soluția în gol.

Apa oxigenată, care este concentrată prin la maximum să, deține de 475 de ori volumul său de oxigen.

Întrebări. — D. Thenard a propus a se întrebînda apa oxigenată în soluție prea întinsă spre a șterge tavăurile cele vechi, care sînt înegrite de emanații sulfuroase.

BISULFURUL DE HYDROGENU. HS_2 .

Bisulfurul de hidrogen s'a studiat mai puțin deosebit de D. Thenard, care l-a comparat cu apa oxigenată, de care se apropie prin proprietățile sale cele generale; în efect bisulfurul de hidrogen poate fi descompus în sulfur și în acidul sulfuric prin oare-care corpuri care creează numai prin prezența lor fără a se combina cu sulfurul sau cu hidrogenul.